

3
ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΤΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Γ. ΜΑΛΑΚΗ

(Κεφαλλήνος).

ΙΟΥΛΙΟΣ 1863.

Ν ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ.

1863

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΡΤΣΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Τ. ΜΑΛΑΚΗ

ΣΤΑΥΡΟΣ Ν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Τ. ΜΑΛΑΚΗ

7281

ΕΛΛΗΝΙΑ

ΤΗ ΙΕΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΡΤΣΟΥ

Ο γράφας αφιερωεί.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΥΡΙΟΥ
41.50.95.0019

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Δύο πρῆλθον ὡς ἔγγιστα μῆνες ἀφότου ἀνεπαύθηεν Κυρίῳ ὁ Ἐθνικός Ποιητής Ἀλέξανδρος Σοῦτσος, παρὰ τοῦ τῷ Ὑψίστῳ τὸ Πνεῦμα ἐντὸς Νοσοκομείου, ἐν τῇ Μεγαλοπόλει τῆς Ἰωνίας, τῇ φιλοξένῳ καὶ Περικαλλεῖ Σμύρνῃ, ὅπου καὶ ἐτάφη δι' ἐράνου τῶν φιλοξένων καὶ γενναίων αὐτῆς κατοίκων Ἑλλήνων.

Μόλις αἱ ἐφημερίδες τῆς Πρωτευούσης ἀνήγγειλον τὴν ἐθνικὴν ταύτην συμφορὰν, ρίψασαι συνάμα, κατὰ κατὰ, ὀλίγα νεκρολούλουδα ἐπὶ τοῦ κρύου τάφου τοῦ Ἐνδόξου καὶ Ἀθανάτου Ποιητοῦ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, καθεύδοντος ἤδη τὸν ὕπνον τῆς αἰωνιότητος, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς. Ὁ Κύριος Καρασούτσας προηγηθεὶς τῶν ἄλλων Ποιητῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος, ἔψαλε διὰ τῆς κλαυθμηρᾶς αὐτοῦ Λύρας Ἑλεγεῖον εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀοιδοῦ.

Ἦδη δὲ προβαίνει εἰς τὰς ὁδοὺς μελανείμων ἡ ἀσθενής καὶ ἄτεχνος Μοῦσά μου ἐκτείνουσα χεῖρα ἐπαίτιδα, ζητοῦσα τὸ ἔλεος τοῦ διαβάτου καὶ τὸν ὁβολὸν τῆς χήρας, ὅπως ψιλῇ μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ τοσούτου καὶ τηλικαῦτα ὑπὲρ Πατρίδος παθόντος καὶ δι' ἐράνου ταρέντος Ἐθνικοῦ Ποιητοῦ.

Τὸν σκοπὸν μου τοῦτον ἀφιερῶ εἰς τὸν Πρόδρομον τῆς Ἑλευθερίας καὶ τὸν ὁπαδὸν τοῦ ἀοιδήμου Ποιητοῦ, τὴν Νοήμονα καὶ Εὐγενῆ Ἑλληνικὴν Νεολαίαν, ἥτις ὑπῆρξεν ὁ πρωταθλητὴς τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπαναστάσεως, καὶ ἥτις εἶναι ἡ χρηστὴ Ἑλπίς τοῦ προσμειδιῶντος μέλλοντος τῆς ὥραιας καὶ φίλης ἡμῶν Πατρίδος, καὶ τῆς ὁποίας τὰ πρῶτεία δικαιοῦται

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

νά λάβῃ ἡ πεφωτισμένη τάξις τῶν Κ.Κ. Φοιτητῶν τοῦ Ἱεροῦ Τεμένους τῶν Μουσῶν, τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Συνέταξα Ἐλεγείον εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Ποιητοῦ συγκείμενον ἐξ ἑκατὸν πεντήκοντα ὡς ἔγγιστα στίχων δεκαπεντασυλλάβων, ὅπερ προτίθεται νά δημοσιεύσω, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν τιμὴν ὥρισα εἰς λεπτὰ τριᾶκοντα, ἐξ ὧν τὰ δέκα θά χρησιμεύσωσι διὰ τυπογραφικὰς δαπάνας, ἀποστολὰς καὶ ταχυδρομικὰς, τὰ δὲ ἄλλα θά χρησιμεύσωσι πρὸς λατόμησιν ἐπιτυμβίου Πεντελείου λίθου, ὅπως οὗτος τεθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ποιητοῦ καθ' ἡν ἡμέραν μέλλει γενέσθαι ἡ τῶν λειψάνων του ἀνακομιδὴ καὶ μεταφορὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Νεκροταφεῖον.

Δὲν κρούω τὰς θύρας τῶν μεγάλων καὶ τῶν πλουσιῶν, ἀλλ' ἀποτείνομαι εἰς τὸ Φιλόπατρι Κοινόν, τὸ ὁποῖον αἰετοῦ δὲν ἐκώφευσεν εἰς τοιαύτας ἀγαθοεργεῖς πράξεις. Ἀναθέτων ὅθεν τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν Κ.Κ. φοιτητῶν, τὴν Νεολαίαν καὶ τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον δύναται ἐν τῇ ἰσχύει αὐτοῦ νά πραγματοποιήσῃ τὰ μεγάλα, παρακαλῶ τοὺς πρῶτους νά ἐκλέξωσιν ἰδίαν ἐκ τῶν σπλάγχων των ἐπιτροπὴν, ὅπως δι' αὐτῆς καταναλωθῶσι τὰ παρ' ἐμοῦ δοθησόμενα αὐτῇ ἀντίτυπα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ προεκτεθέντος ἱεροῦ σκοποῦ καὶ πρὸς δεῖγμα τῆς πρὸς τὸν Ποιητὴν ἐθνικῆς ἐυγνωμοσύνης.

Θέλουσιν ἄρτι γε ὀλιγωρήσει πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν λεχθέντων οἱ κληρονόμοι τοῦ Ἐλικῶνος καὶ Παρνασσοῦ, οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος Ποιηταί, οἱ Καρύδαι, οἱ Παράσχοι, οἱ Τανταλίδαι, οἱ Λυμπεριοὶ καὶ τόσοι ἄλλοι νά μὴ τονίσωσι τὰς κληθυμῆρας αὐτῶν λύρας, ὅπως ἐνισχύσωσι τὰς γοεράς καὶ βραχνὰς φωνὰς τῆς ἀτέχνου Μούσης μου; Δὲν πιστεύω. Πιστεύω μάλιστα ὅτι προθύμως θέλουσι συντελέσει πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ,

καθότι ἡ στιγμή αὕτη εἶναι κατάλληλος νά ἐπιτύχῃ τὸ τοιοῦτον, ἐνῷ τὸ ἔθνος διατελεῖ ἐν ἐπαναστάσει, ἥς τὰ ἔχνη ἐνεχάραξεν ὁ ἀοίδημος Ποιητής.

Θέλω λάβει ἄρτι γε τὴν συνδρομὴν τῶν Κ.Κ. Δημοσιογράφων; Οὐδὲ περὶ τούτων ἀμφιβάλλω ὅτι ἅπαντες μηδενὸς ἐξαιρουμένου θέλουσιν ἀνυψώσει φωνὴν συγκινήσεως καὶ προτροπῆς καταχωροῦντες συνάμα τὴν παρῶσαν Ἀγγελίαν μου εἰς τὰς στήλας τῶν Πατριωτικῶν αὐτῶν Ἐφημερίδων.

Θέλουσιν ἄρτι γε μείνει ὀπίσω οἱ Κ.Κ. Βιβλιοπῶλαι ὅπως καὶ οὗτοι συντελέσωσι πρὸς τὸν σκοπόν; Ἡσῶς δὲν ἀμφιβάλλω, πιστεύω μάλιστα ὅτι ἀφιλοκερδῶς καὶ μετὰ προθυμίας θέλουσι πράξει τοῦτο κατ' ἐξοχὴν ὁ ἀκραιφνὴς ἐπαναστάτης κ. Ν. Β. Νάκης, ὅστις ἔχει καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν ἀνταποκρίσεις.

Μόλις ὁ Κ. Δημήτριος Καρακατσάνης ἐκδότης τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἤκουσε τὴν πρόθεσίν μου ταύτην φιλοφρόνως παρεδέχθη ἀμισθὶ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἐλεγείου, καὶ πρῶτος ἤδη ἀποδίδει φόρον σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἀοίδημον Ποιητὴν. Ἐχων ὅθεν τοιαύτας πεποιθήσεις περὶ πάντων προβαίνω θαρράλεις εἰς τὸ ἔργον μιμούμενος τὸν γόνον τῆς μυροδόλου καὶ περικαλλοῦς Ζακύνθου Ταφοφάλτην Οὐγγον Φώσκολον, συναισθανόμενος ὅτι ὁ ὀλιγωρῶν οὐ στεφανοῦται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1863.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Γ. ΜΑΛΑΚΗΣ.

(Κεφαλὴν).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΕΓΕΙΟΝ.

Κόρη σεμνή τὸν Παρνασσὸν με κλάψαις κατεβαίνει,
 Μὲ τὰ μαλλιά της ξέπλεγα καὶ μαυροφορεμένη.
 Τὴν συνοδεύουν με ψαλμοὺς χρυσόφτερ' ἄγγελουδία,
 Καὶ θρηνοψάλλουνε μαζ' ἡ νεκρώσιμα τραγούδια.
 Βασταίνει νεκρολούλουδα εἰς τ' ἀπαλά της χέρια,
 Καὶ τρέχει ναῦρη σάβανα, λιβάνια, λιανοκέρια.
 Εἰς τὴν μασχάλη της κρατεῖ κιθάρα' συντριμμένη,
 Μὲ κυπαρίσσι καὶ ἰτιά τὴν ἔχει καλυμμένη.
 Ἐστὴν πλάτῃ φέρει κρεμαστὴ φαρέτρα', βέλη, τόξα
 Σπασμένα, κ' εἶναι Ποιητοῦ τὰ ὅπλα του κ' ἡ δόξα.
 Ἐὰν ψωμοζῆτις περ' πατεῖ, κ' ἄραδα θύραις κρούει,
 Δὲν ἀποκρίνεται κανεῖς! Κάνεις δὲν τὴν ἀκούει!
 Βαρέθηκε νὰ περ' πατῇ, κουμπάει σ' ἐμὴν ἄκρῃ,
 Καὶ τρέχουνε τὰ μμάτι' της κομπὶ κομπὶ τὸ δάκρυ.
 Καθίζει με τὰ βλέφαρα ἑστὰ δάκρυα πνιμένα,
 Κ' εἶναι τὰ χεῖλη της ἀχνά, στεγνά καὶ μαραμένα.
 Ἐκεῖ τὸ ἔλεος ζητεῖ τοῦ κάθε διαβάτη
 Γὰ ν' ἀγοράσῃ σάββανα, καὶ νεκρικὸν κρεββάτι.
 Περίεργος, τὰ σύμβολα ὅπ' ἔφερ' ἐκυττοῦσα
 Κ' ἔλεγα: «Μήπως κρύβεται ἑς τὰ μαῦρα ρούχα Μοῦσα;
 —«Ναί»— ἤκουσα με στεναγμοὺς, καὶ συγκομένα λόγια,
 Κι' ἀρχίζ' ἡ Κόρη με καῦμοὺς τοῦ Τάφου μοιρολόγια.
 —«Ἀπέθανεν ὁ Ποιητὴς τοῦ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΥ!
 Ὡϊμέ! Ἐάν ξένοι τὸν κυττοῦν με κρῦον βλέμμα ξένου!
 Δὲν εἶναι ὁ Ἐποποιὸς αὐτὸς τῆς Τουρκομάχου,
 Ὁπῶπεσε ἄν' ἀστραπὴ κατὰ τοῦ Βιτελσδάχου;
 Διαβάταις ποῦ διαβαίνετε καὶ τὸν νεκρὸν κυττάτε,
 Τὸν ἑστῶτα τὸν Ἀλέξανδρον κανεῖς σας δὲν θυμᾶται;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἰέθαν' ἐδῶ 'ς τὴν ξενητεῖα κ' ἦλθα νὰ τόνε θάψω,
 Κ' εἰς τὴν συνέθαλασι κερὶ δὲν ἔχω νὰ τ' ἀνάψω.
 Δὲν ἔχω δίσκον ἢ φτωχὴν, κ' ἀπλώνω τὴν παλάμη,
 Κ' ὅ,τι φωτίσει ὁ Θεὸς καθ' ἑνας σὰς ἄς κάμη.
 Τρεῖς πῆχες γῆς δὲν τάφησεν ἡ ἀστατή 'του τύχη,
 Καὶ τῷμειναν κληρονομία οἱ ἐθνικοὶ τοῦ στίχοι.
 Δόσ' τε νὰ τ' ἀγοράσωμε τρεῖς πῆχες γῆς γιὰ μνήμη,
 Φτωχὸς νὰ μείνῃ ἀταφος εἶναι μεγάλο κρίμα.
 Γιὰ κείνον 'ποῦ 'ς τοὺς δυνάτους δὲν ἔκλινε τὸ γόνυ,
 Κ' ὁποῦσαν σκύδαλα γι' αὐτὸν καὶ τύραννοι καὶ θρόνοι.
 Γι' αὐτὸν ὁποῦ 'ς τὸν Ὁθωνα ἔβαλε πρῶτος χεῖρα,
 Ἰώσυντριψε κ' ἐξέσχισε καὶ στέμμα καὶ πορφύρα.
 Ὁ,τ' ἤμπορεῖ καθ' ἑνας σὰς 'ς τὸ χέρι μου ἄς βάλλῃ,
 Φτωχὴ θὰ γείν' ἢ τελετὴ ἑνα; παππᾶς θὰ ψάλλῃ.
 Δεσπότη' δὲν ἐπιθυμῶ οὔτε πολλοὺς παππάδες,
 Οὔτε μαγνήδην τοῦ συρμοῦ, οὔτε γονδρὲς λαμπάδες.
 Δὲν θέλω πλούσιον φέρετρα ποῦ θέλ' ἡ ματαιότης,
 Ξηρὸ τὸ ξυλοκρέββατο, ὁποῦ ζῆτ' ἡ ἀπλότης.
 Ὡ! Δόσ' τε γιὰ τὴν φτωχικὴν κ' ἀπλὴν κερδοδοσίαν 'του,
 Καὶ γιὰ τοῦ τάφου τὴν ὀστερὴν σκαφανοφορεσίαν 'του.
 Ἰτί ὠρελεῖ τὸν ἄνθρωπον ἕαν ὑπερπλουτήσῃ,
 Καὶ ἂν τὰ ἴχνη τοῦ καλοῦ 'ς τὸν Κόσμον δὲν ἀφήσῃ;
 Δόσ' τε γιὰ τὸν Ἀγωνιστὴν καὶ γιὰ τὸν Πατριώτην,
 Δόσ' τε γιὰ τὸν ἀτρόμητον τοῦ λόγου Στρατιώτην.
 Γιὰ κείνον ὅπ' ἐθέρομαι τὸν νοῦν τῆς Νεολαίας,
 Μ' ἐλεύθερα φρονήματα καὶ μ' ὑψηλὰς ἰδέας.
 Δόσ' τε γιὰ τὸν ἀθάνατον Πατέρα τῆς Σατύρας,
 Ὁποῦχε τὰ δοξάρια 'του 'ς τῶν φυλακῶν τὰς θύρας.
 Ἰοῦ ταῖς χορδαῖς τῆς λύρας 'του παντ' ἄγε τεντωμένας,
 Κ' ὁ Τύραννος ταῖς ἤκουε μὲ τοῖς αἰσθητοῖς ὀρθωμένας.
 «— Δόσ' τε γι' αὐτὸν πώπληγαν ποίησε κακούργος Ἰώτας,
 ἢ Σάν κέρχαας ὁποῦ κτετοῦν οἱ κληρονομοὶ πετωτάς.»

Ἰεσπασε τὸ δοξάρι 'του, κλαγγαῖς δὲν ἀπεστέλλει,
 Ἰεσπασε κ' ἡ φαρέτρα 'του, κ' ἐσκόρπισαν τὰ βέλη.
 Ἰεσπασ' ἡ πατριωτικὴ καὶ ἁρμονικὴ 'του λύρα,
 Ἰαμα τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τ' ἀπέκοψεν ἡ μοῖρα.
 Ἰαπέθανεν ἀλλ' ὅμως ζῆ, καὶ ζῆ εἰς τὸν αἰῶνα,
 Γιατ' ἔφαλλε τὸν ἱερὸν τοῦ Ἑλλήνος Ἀγῶνα.
 Δόσ' τε γι' αὐτὸν π' ἀπέθανε 'σάν ἔρημος καὶ ξένος,
 Π' ὠδήγει μὲ τὴν λύρα 'του 'ς τὴν δόξαν 'του τὸ Γένος.
 Ἰοῦ 'σάν λιοντάρ' ἐξύπνησε, 'ς τῆς λύρας 'του τὸν τόνον,
 Ἰαπὸ τὸν ὕπνον τοῦ Βαροῦχ, ὕπνον τριάντα χρόνων.
 Ἰακαὶ τώρα; οὔτε μάτια δυὸ δὲν ἔχει νὰ τὸν κλάψουν,
 Οὔτε δυὸ χεῖρα σπλαγχνικά τὸν τάφο 'του νὰ σκάψουν.
 Γιὰ νεκροθάφταις δόσετε ἀπὸ τῆς στερῆσίν 'σας
 Γιὰ κείνον ὁποῦ ἔφαλλε τὴν ἀναγέννησίν 'σας.
 Γιὰ κείνον π' ἀφιέρωσε τὸν βίον 'ς τὴν Ἑλλάδα,
 Κ' ὅπ' ἔλυωσε φωτίζοντας 'σάν κέρσην λαμπάδα.
 Δόσ' τε γι' αὐτὸν ὁποῦ λεπτόν δὲν πῆρε τοῦ Ταμείου,
 Κ' ἀπέθανε 'ς ἕνα κελλὶ ἐνὸς Νοσοκομείου.
 Ὡ! Βάλτε 'ς τὴν παλάμην μου τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας,
 Γιὰ κείνον π' ἀθανάτισε τοῦ ἔθνους τοὺς φωστῆρας.
 Ἰοῦ 'ς ἄρπαγαῖς κ' εἰς αἵματα δὲν ἔδαψε τὰ χεῖρα,
 Κ' ἦταν οἱ λόγοι τοῦ φωτὸς καὶ δίστομα μαχαίρια.
 Ἰαλατε πρῶτ' οἱ Φοιτηταὶ δόσ' τε τὸν ὀβολὸν 'σας,
 Καὶ σεις οἱ Νέοι Ποιηταὶ γιὰ τὸν διδάσκαλόν 'σας.
 Δὲν σὰς ζητῶ ν' ἀνεγερθῇ περίφανο μνημεῖον,
 Μὴ πλάκ' ἀπλὴ νὰ τοῦ βαλθῇ εἰς τὸ Νεκροταφεῖον.
 Καὶ νὰ χαριζώμ' εἰς αὐτὴν μὲ στίχους τὸνομά 'του,
 Νὰ μὴ περὶ ἀδιέφορο τὸ μάτι τοῦ διαβάτου.
 Ἰατὸ κράτος τῆς ἰσότητος ὅταν θνητὸς ἐμβαίνει,
 Νὰ βλέπῃ τάφον Ποιητοῦ, κ' ἐκεῖ νὰ σταματαίνῃ.
 Δὲν πρέπει νὰν' ὁ Ποιητὴς θαμμένος μὲ τὸν κλέφτη
 Κοντὰ κεντὰ μὲ τὸν φονιὰ τὸν ἄρπαγα καὶ ψεύτη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μὴ πέτρ' ἀπλὴ τὸν Ποιητὴ' πρέπει νὰ διακρίνη,
 Τὰ κόκκαλα τῇ στάκτῃ' του κανεῖς νὰ μὴ μολύνῃ.
 Ἡ Σμύρνη, ἡ φιλόξενη τὸν Ποιητὴ' θὰ θάψῃ,
 Κερὶά, καὶ μοσχολίβανα ἔς τὸ μνήμά' του θὰ κάψῃ.
 Καὶ ἡ Μητέρα' του Ἑλλάς ! Πῶς δὲν ἐπιταχύνει,
 Τοῦλάχιστον μνημόσυνο' τοῦ Ποιητοῦ νὰ γείνῃ ;
 Παρθέναις ! Δόσ' τε μου καὶ σεῖς λεπτὸν ἢ πενταρίτσα',
 Χίλια κχλὰ νὰ λάβετε κι' ὁλόχρυσον Μοιρίτσα'.
 Παρθέναις μου, σὰς εὐχομαι καθὼς ἐπιθυμᾶτε,
 Ἐνὰ' πάρετε γὰρ τέριά σας τοὺς Νηοὺς ὅπ' ἀγαπᾶτε.
 Τὴν ἐλεημοσύνη' τοῦ ὁποῖος ἔς ἐμένα δώσει,
 Στὸν ἄλλον κόσμ' ὁ Ὑψιστος νὰ τοῦ τὴν ἀποδώσῃ.
 Νὰ ζήσουν τὰ παιδάκι' του, χίλια καλὰ νὰ λάβῃ,
 Πέτρα νὰ μὴ βρεθῇ ποτὲ ἔς τοὺς δρόμους νὰ σκοντάβῃ.
 Δάκρυ θολὸ' τὸ μάτι' του τῆς λύπης νὰ μὴ στάξῃ,
 Κακῶνερὸ' τὸν ὕπνο' του ποτὲ νὰ μὴν ταράξῃ.
 Χίλια καλὰ ὁ Ὑψιστος νὰ δώσῃ ἔς τὰ παιδιὰ' του,
 Ἐν τὸ θάνατό' του νὰ τὰ δῇ γιὰ νὰ χαρ' ἡ καρδιὰ' του.
 Ν' ἀξιωθοῦν νὰ λάβουν τὴν Πατρικὴν εὐχή' του,
 Ὅταν ὁ καλὸς Ἀγγελὸς θὰ λάβῃ τὴν ψυχὴ' του.
 Μὲ τὸ λεπτὸ' τοῦ καθ' ἑνὸς μνημεῖον θεὸ νὰ γείνῃ
 Νὰ φαίνεται ἡ ἐθνικὴ ἔς αὐτὸ εὐγνωμοσύνη.
 Ν' ἀναγινώσκῃ τὸ ἐξῆς ἐκεῖ ἐπίγραμμα' μου
 Ὁ διαβάτης ἔς τὰ ἐπτὰ μικρὰ πεντάστιχά μου ».
 — Αὐτὰ μὲ θρήνους ἔλεγεν ἡ Κόρη ἔς τοὺς διαβάταις,
 Κ' ἔδλεπα ταῖς πηλάμαις τῆς μονόλεπτα γεμάταις.
 Ὅλ' οἱ φτωχοὶ τὴν εἰλεοῦν κι' ἄλλοι πολλοὶ διαβάταις,
 Γελοῦν μ' αὐτὴν Ὀθωνισταὶ καὶ ἀντεπαναστάταις.
 Ἐφευγε κι' ὁ ἀντίλαλος τοῦ θρήνου τῆς ἀντήχει,
 — » Τοιούτ' ὑπῆρξε πάντοτε τῶν Ποιητῶν ἡ τύχη ».
 — Ἐν αὐτῇ μου στιχοῦργος ἦτο ἔσθρονε τῇ λαλίᾳ' τῆς,
 Κ' ἔγραψα τὸ ἐπτάστιχον ἐξῆς ἐπίγραμμα' τῆς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Διαβάτα ! βλέπε ποῦ πατεῖς
 Ἐνῷ προσηλωμένος
 Τῶν κρύων τάφων θεατῆς
 Κλαῦσον ἂν ἦσαι Ποιητῆς
 Ὅμογενὴς ἢ ξένος.

Ὡδε καθεύδει Ἀοιδὸς
 Τὸν ὕπνον τῶν αἰώνων.
 Κατέστη ἄψυχος σποδὸς
 Ὁ ψάλτης ἅμα κ' ὕμνωδός
 Τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων.

Ἀπέπτῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 Εἰς κράτος ἄλλου Κόσμου
 Τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Νοητοῦ,
 Κι' ἄμορφον τέφραν Ποιητοῦ
 Ἐγκλείουν τὰ ἐντός μου.

Διαβάτα ! Κύψε πρὸ ποδῶν
 Τίς κεῖται νὰ γνωρίσης,
 Τίνα καλύπτω Ἀοιδόν,
 Ονητέ ! Τὴν ἄψυχον σποδὸν
 Τοῦ Σούτσου μὴ πατήσης !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Θνητέ ! Ἄν ἦσαι Ποιητὴς
Ἐπὶ τοῦ τάφου κύψε,
Πιστός του γίνε μιμητὴς,
Λάβ' ἐκ τῆς τέφρας του αὐτῆς
Κ' εἰς τοὺς τυράννους ρίψε !

Μύδρους καὶ λάβας μὲ τὸ πῦρ
Ὁ τάφος του ἄς χύνη,
Ἄς συνταράσσει' ὁ ἄηρ,
Κ' Ἐλευθερίας ὁ κρατῆρ
Ὁ τάφος του ἄς γίνη.

Ὡσεὶ πυρίτις φλογερά
Ἡ κόνις του ἄς καίη
Τὰ ὄντ' αὐτὰ τὰ βδελυρά,
Πυρὸς ἄς γίνωσι βορά
Οἱ Τύρανν' οἱ πυγμαῖοι !

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προθυμοποιούμενος ὁ ὑποφαινόμενος νὰ συντελέσω διὰ τῆς συμπράξεώς μου, ὅπως καταναλωθῇ τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Γ.Μαλάκη ἀνὰ χεῖρας Ἐλεγεῖον πρὸς ἀνέγερσιν Μνημείου τοῦ Ἐθνικοῦ Ποιητοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου, παρακαλῶ τοὺς ὅσοι ἐν ἡμεδαπῇ καὶ ἄλλοδαπῇ ἀναλάβωσι τὴν φροντίδα τῆς καταναλώσεως, ν' ἀνοίξωσι καταλόγους ἵνα ἐγγράφονται οἱ ἀγοράζοντες, καὶ συνάμα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιτύπων ὧν ἕκαστος ἀγοράζει, καθότι τοῦτο ἀναγκαιεῖ διὰ τὴν μέλλουσαν ἐθνικὴν ἡμῶν Ἱστορίαν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΝΑΚΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 30, πρὸς ἀνέγερσιν Μνημείου τοῦ Ἐθνικοῦ Ποιητοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ